

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 12. Magnum est, vt sint in aduersarios benigni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

sed etiam ob preces & bonitatem suorum.
 Cum enim vel Sancti eò mansuetudinis perueniant, vt neq; de extremè desperatis desperent; quanto magis decet ipsum Magistrum Sanctorum (qui dixit: *Discite à m, quia mitis sum*) esse in eosdem benignum atque misericordem?

Matth. ii.

¶

§. XII.

Magnorum est, ut sint in aduersarios benigni.

Suspiciuntur homines, & laudibus in cælum tolluntur, qui se ipsos vincere, aduersarios benignè habere, & facile ignoscere possunt ijs, à quibus violati fuerunt. Et, Poëta teste, *Quo quisq; est maior, magis est placabilis ira.* Certè Ecclesia S. Stephani, pro lapidatoribus suis Deum precantis, exemplum intuita, ita nos docet orare: *Da nobis quæsumus Domine, imitari, quod colimus, ut discamus, & inimicos diligere: quia eius natalitia celebramus, qui non uit etiam pro persecutoribus orare.* Si ergo pulchrum est hominibus, benefacere ijs, à quibus maleficio affecti sunt; quanto id ad Numinis gloriam erit conuenientius? Neque enim potest, in illa virtute, infinitis modis perfectus Deus, à mortalibus superari. Nihil ergo mirum,

summa

summa maiestas illius læsa, non tantum veniam petentes in gratiam recipit, sed si etiam vltro eos quærit, & ad ostium cordis illorum stans pulsat, & roget, vt aperire velint, gratiamque recipere, quam à se, cum maxima iniuria, excluserunt. Igitur vt septimum exemplum addam.

§. XIII.

Luculentum diuinæ bonitatis, etiam in desperatismos, exemplum.

Luculenta eiuscmodi res accidisse legitur, in B. Catharinæ Senensis vita. Erat Senis, Anno Christi 1370. ciuis, cui nomen Andreas Naddini, opes copiosæ, si aurum spectes; nullæ, si consideres virtutem. Nam plerumq; quibus aurum nimis charum est, non est nimis chara virtus. Itaq; hic homo cum alijs plerisq; flagitijs coopertus, tum etiam præcipue tesserarum ludo ita erat mancipatus, vt si ludendo, perderet numeros, Diuos, Deumque ipsum conuitijs pro scindere identidem, cælumq; detestabili execratione implere non vereretur. Quadragesimum iam ætatis suæ attigerat annum, cum eum diuina vindicta censuit, non diutiùs differendum. Graui igitur morbo affecit, quo crudescente, depositus iam videbatur.

Raymūd,
è Capua
apud Sur.
19. Apr.

A a 5 Nec